

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret - Dania) – Envirotec Denmark ApS/Skatteministeriet

(Sprawa C-550/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Odwrotne obciążenie — Artykuł 198 ust. 2 — Złoto w postaci surowca lub półproduktu — Pojęcie — Artykuł 199 ust. 1 lit. d) oraz załącznik VI — Zużyte materiały, odpady i złom — Sztabki uformowane poprzez stopienie różnych przedmiotów i złomu, przeznaczone do umożliwienia ekstrakcji złota i o próbie 325 tysięcznych lub większej)

(2016/C 260/04)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Envirotec Denmark ApS

Strona pozwana: Skatteministeriet

Sentencja

Artykuł 198 ust. 2 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że przepis ten ma zastosowanie do dostawy sztabek, takich jak będące przedmiotem sporu w postępowaniu głównym, złożonych z surowego przypadkowego stopu uzyskanego z połączenia złomu i różnych przedmiotów metalowych zawierających złoto a także inne metale, materiały i substancje oraz mających próbę około 500 lub 600 tysięcznych złota, w zależności od sztabki.

⁽¹⁾ Dz.U. C 56 z 16.02.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa - Łotwa) – Rūdolfš Meroni/Recoletos Limited

(Sprawa C-559/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Uznawanie i wykonywanie środków tymczasowych i zabezpieczających — Pojęcie „porządku publicznego”]

(2016/C 260/05)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rūdolfš Meroni

Strona pozwana: Recoletos Limited

przy udziale: Aivarsa Lembergsa, Olafsa Berķisa, Iğorsa Skoksa, Genādijsa Ševcovsa

Sentencja

Artykuł 34 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy w świetle art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak zaistniałe w sporze stanowiącym przedmiot postępowania głównego, uznanie i wykonanie postanowienia wydanego przez sąd jednego z państw członkowskich w postępowaniu, w którym osoby trzecie, na których prawa może mieć wpływ rzeczony postanowienie, nie zostały wysłuchane, nie może zostać uznane za oczywiście sprzeczne z porządkiem publicznym państwa członkowskiego wezwanego do wykonania orzeczenia oraz z prawem do rzetelnego procesu w rozumieniu przywołanych przepisów, ponieważ osoba taka może powołać się na swoje prawa przed rzeczonym sądem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 16.3.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 maja 2016 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) - Zjednoczone Królestwo] – Bookit, Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-607/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Zwolnienie — Artykuł 135 ust. 1 lit. d) — Transakcje dotyczące płatności i przelewów — Pojęcie — Zakup biletów kinowych przez telefon lub internet — Płatność kartą debetową lub kredytową — Usługi tzw. „przetwarzania płatności za pomocą karty”)

(2016/C 260/06)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bookit, Ltd

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Sentencja

Artykuł 135 ust. 1 lit. d) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w tym przepisie zwolnienie z podatku od wartości dodanej transakcji dotyczących płatności i przelewów nie ma zastosowania do usługi tzw. „przetwarzania płatności za pomocą karty debetowej lub kredytowej” takiej jak rozpatrywana w sprawie w postępowaniu głównym, świadczonej przez podatnika będącego jej usługodawcą, w wypadku gdy dana osoba kupuje za pośrednictwem tegoż usługodawcy bilet do kina sprzedawany przez niego w imieniu i na rachunek innego podmiotu, za który to bilet osoba ta płaci kartą debetową lub kredytową.

⁽¹⁾ Dz.U. C 81 z 9.3.2015.